

Zobák dokořán

Rečník V - číslo 14 - Vánoční vydání

Jak dopadly Volby???

Co přinese Zobáku Nový rok?

Chystejte se na ples!

Sojka přeje bohatého Ježíška!

S
o
j
k
a
-
S
p
o
l
e
k
m
l
a
d
ý
c
h

OBSAH

Madlesčín úvodníček	2
Co je nejaktuálnějšího aneb Sojka ještě za tepla	3
Kam vás pozveme aneb Delikatesy	4
Drby, srandičky aneb Sojčí divočina	5
Špigyho humorné bastlení	6
Rozhovůrek s Pěťou Špičánkem	9
Gulášek bez knedlíka, zato s předsedou!	12
Humor přímo od Sojky	14
Pandora	16
Interview	17
Co se snědlo a vypilo?	19
Stanovy	23
Sojtěž	24

REDAKCE

Šéfredaktorka: Magdaléna Müllerová

Redaktoři:

Lukáš Kadleček

Michal Janoš

Petr Špičan

Stálí spolupracovníci:

David Andrle

Leo Černý

Design: Zorka Krejčí

Grafická úprava: Lukáš Kadleček, Michal Janoš

Fotograf: Michal Janoš

ADRESA REDAKCE

Sartoriova 26, Praha 6, 169 00
Telefon: 0608/630386, popř. 02/20512299
E-mail: madleska@hotmail.com

Miláčkové a miláčky,
pomalou náram odbíjí posledních pár hodin, které zbývají z tohoto roku a je na čase se trochu zastavit a zabilancovat.
Zobák má už za sebou pět let, držíte v rukou 14. číslo a proto jsme usoudili, že je na čase mu obléknout nový kabátek. Vězte tedy, že po Novém roce to bude funglovka, zdá se, že už současný model zasmrádá. Doba se mění a my se musíme otáčet spolu se světem, což máte možnost posoudit na stránkách Sojky, které jsou rovněž nové. Ale k tomu se ještě vrátíme. Pokud by někdo z vás měl nápad, jakým směrem by se podle moderních trendů měla grafika Zobáku a tak podobně ubírat, necht' neváhá napsat do redakce!!! Jinak si s tím budeme muset poradit sami.
Ale abychom se alespoň trošilinku dotkli Vánoc, myslím, že kapra už máte v sobě, dárečky rozbalené a už vás nemůže nic moc překvapit (pokud nejste jako moje mamka, kterou vždycky tak nějak zjara překvapily ještě dárky, které našla ve skříni, když nadzvedla nějaký ten svetřík, co už neměla dlouho na sobě :-))
Tak copak jste letos dostali? Já myslím, že nikdo z vás netrumpne Davu s Barčou, protože ti dva si letos nadělili pod stromeček ten nejkrásnější dárek ze všech, a sice děťátko! Malého Vojtíška, kluka jako buka, prý je celý tatínek a už se narodil s kalkulačkou v ruce. Tak si můžeme odfouknout, rod sojčích pokladníků je už zachován :-). Gratulujeme a přejeme malému Vojtovi a jeho šťastným rodičům jen to nejlepší, drahý Vojto, neboj se nic, Sojka Tě bude provázet celým Tvým životem (ať chceš a nebo ne, he, he, he).
Jinak si všechny ostatní novinky – ať už smutné a nebo veselé – schovám do jednotlivých rubrik, s vámi se rozloučím, třeba v tom novém hávu už prostor pro mé úvodníky nebude...kdo ví? A kdopak také ví, co nám přinese příští rok 2003? Nikdo, tak se nechme překvapit. Doufejme, že budou převažovat věci veskrze kladné a příjemné :-))
Obligátně máte přiloženou novoročenku, Zorka nám zůstává nejvěrnější grafičkou, tedy i letos pochází tato krása z jejího pera. Za to děkujeme, díky i vám všem, co jste i v tomto roce zůstali s námi a za redakční radu vám přeji vše nej do nového roku!!!!

Teplé
pivo a
studené
párky se
dneska
nekonají,
právě
naopak,
zprávy
jsou
teplé,

teploučké, jakoby právě z trouby vytažené.
Bohužel ne všechny dobré :-)

Ale začněme popořádku, všechny Sojky a Sojkové jste zajisté obdrželi zápis z členského shromáždění, ještě se o něm dočtete v rubrice Všechno se snědlo..., jak je popsal šéf akce – Tomík. Každopádně nově zvolená rada je – Poldík předseda, moje maličkost výkonná místopředsedkyně, Tomík místopředseda, Dava pokladník a radní Luky, Michi, Špigy a dvě novinky – Móňa a Verča! O nové radě se dočtete na stránkách Sojky, pod odkazem vedení spolku. Tam je napsáno co kdo má rád, co kdo umí a dělá, jak je starý a tlustý :-). Kromě toho jsou tam i fotečky, kteréžto jsou dost hrozné, ale pro základní představu stačí! Nová rada už také poprvé zasedla a to v Brně, v sobotu večer jsme se všichni přemístili do sklípku, kde jsme ovšem nezháleli a chlapi pro vás připravili rozhovor s majitelem, panem vinařem, tak se také něco dozvíte!

Že jsou stránky v novém hávu jsem se již zmínila, tak se na ně jukněte a napište Michimu, jak se vám líbí, když si s tím dal tolik práce. I taková konzerva stará, jako jsem já, je s nimi spokojená! Ještě ke stránkám, je to neuvěřitelné, ale loni jsem ve vánočním čísle uvedla, že máme přes tisíc přístupů na naše stránky. Letos mám to potěšení vás ujistit, že už minulý týden sme oslavili 4000 přístupů!!! To je panečku něco! Jak je vidět, stránky jsou navštěvovány čím dál víc a to je dobře, protože to svědčí nejen o jejich kvalitě, ale také o tom, že je o Sojku zájem. A to je dobře!

Nicméně prubířským kamenem zájmu o Sojku jsou členské příspěvky a protože se nám rok nachýlil, nachýlil se i čas placení. Ti z vás, kteří nebyli na členském shromáždění, mají tuto povinnost před sebou a je záhodno, aby co nejrychleji zaplatili. Připomínám, že příspěvky se platí kalendářně, tedy i vy, Sojky táborové, které jste zaplatili na první či druhé etapě v létě, jste zaplatili pouze na rok 2002, nikoliv na rok příští. Proto kdo z vás chce zůstat i v roce 2003 naším právoplatným členem, učiní následující: vyplní složenku na poště a pošle ji na adresu sídla Sojky – je to tuším složenka typu C, vyplní ji na 100, - Kč, adresa je SOJKA – spolek mladých, Foltýnova 19, Brno, 635 00. Nebo můžete zaplatit i převodem na konto - eBANKA, č.ú. 287658001/2400, nezapomeňte ovšem uvést vaše jméno, tedy kdo to na to konto převádí, abychom vás mohli odfajfkovat a označit si vás jako platiče!!!

Teď přichází zpráva, která není z těch nejlepších a sice, že byla zrušena budova v Doubravě, tím pádem se pro změnu nemáme kam uchýlit o Velikonocích. My všichni teď máme plné ruce práce s hledáním nového objektu a věřte – není to jednoduché, proto kdyby někdo z vás o něčem věděl – tedy o nějakém objektu vhodném pro naše účely někde blízko hranic s Německem, ať dá ihned vědět...

To to máme dneska nějak dlouhý, tak snad poslední zprávička – oženil se nám DALBA. O víkendu jsme byli na svatbě byla mooooc pěkná, vzal si Evku, už jste jí také měli možnost vidět, napodsledy na našem přátelském setkání v Bohdalově se Sluncem. Sojka jim přeje jen to dobré, samou lásku – až do smrti!

opět předplesové, dítko milá, v minulém uvedla špatný termín, kdo z vás se kalendáře, tak zjistil, že to je blbost, sobotu 8. února a nikdy jindy, opět v

LETOŠNÍHO PLESU ZNÍ: JEN SOJKY MOHOU LÉTAT!

Očekáváme vás v hávu peří – děvčata mají jistě doma nějaké to boá a chlapci minimálně staré indiánské čelenky, ze kterých si odpreparujete péro a dáte si ho do klopy, či co my víme, fantazii se meze nekladou! Minimálně si každý z vás může vyrobit škrabošku se zobákem, prostě letos to má být ptačí rej a jistě se bude volit i ptačí královna a ptačí král apod. Tak tedy pomněte, že správné Sojky jsou opeřené a bez pířka do sálu nevletíte!

Teď bychom rádi uvedli pár organizačních záležitostí. Ples bude opět (již po druhé!) v Čelákovících, 8. 2. 2003. Pro ty z vás, kteří by náhodou nevěděli, kde Čelákovice jsou, tak jsou kousek od Prahy – spojení za pomoci českých drah funguje každou půlhodinu (skoro), cesta trvá z centra Prahy asi půl hodky, autem je to ještě rychlejší, pohodlnější a vůbec lepší. V Čelákovících se pak všude ptejte, kde je kulturák, máme tu jenom jeden, nemůžete si to zplést. Začátek se plánuje na 20:00. Vstupný máte jako řádný Sojky se zaplaceným členským příspěvkem na rok 2003 zcela zdarma. Pokud by někdo z vás nestihl zaplatit členský příspěvek už před plesem, může tak učinit přímo zde, ale nejdřív se musí u vchodu prokázat platnou vstupenkou na ples, tudíž ho to bude stát o 99 kaček víc – další jasný důvod, že se zaplacením té stokoruny se nevyplácí otálet! U vchodu budeme mít samozřejmě seznam zaplativších, tudíž jakýkoliv pokus o podvod bude rázem zmařen. Pokud jde o ubytování, kapacita je samozřejmě omezená, proto stanovujeme termín 26. leden (neděle), jakožto poslední možné datum k rezervování noclehu. Rezervace UBYTOVÁNÍ provádějte buďto na našem sojčím mailu, nebo rovnou u Lukáše (608500717). Jedná se o jednu jedinou noc – ze soboty na neděli, která vás přijde na 400 Kč, což je hodně, víme o tom, ale po loňských zkušenostech z lacinějšího zařízení jsme se raději rozhodli využít tuto dražší nabídku, která bude určitě zcela bez problémů. Pokud byste se někdo chtěl ještě po plese hned vrátit do Prahy, pak vlak z Čelákovic jede ve 4:10. Není to pozdě, je to akorát, to mi věřte..? A teď jak je to s lístkama..

Lítky na ples je určitě lepší zamluvit předem, nebo (s určitým rizikem vyprodaného sálu) až na místě u kasy kulturáku. Rezervace směřujte buďto opět na sojčím mail (sojka@sojka.cz), nebo cinkněte přímo lístkovému referentovi Michimu. Ten má číslo: 777137854. Pro čelákovické je tu ještě jedna možnost – lítky budou k dostání i v kanceláři kulturního domu, tj. tam, kde se normálně prodávají všechny vstupenky.

Nebude chybět samozřejmě ani tombola, prosíme vás o příspěvek do ní, pokud máte někdo např. srejdu řezníka, nebo pokud vám doma něco hezkého překáží, neváhejte a zavolejte šéfovi tomboly – což je Dava (+420603840912)

Nyní jedna možná převratná novinka – tato pozvánka na ples platí pro VŠECHNY SOJKY

Tak, vše teplé už nám poněkud vychladlo, protože je venku už taková zima, že by z toho jeden brečel.

Delikatesy jsou Zobáku jsem kouknul do protože ples je v Čelákovících.

MOTTO
OPEŘENÉ

BEZ VĚKOVÉHO ROZDÍLU!! Pouze pokud ještě nemáte občanku (tj. je vám méně než 15 let), tak musíte přemluvit staršího brácha nebo ségru, nebo rodiče, nebo taky klidně úplně všechny (při nejlepším!), aby přijeli s vámi a dělali vám garde. Bez doprovodu to ale bohužel nepůjde.. Takže ještě jednou hlavní kontakt: buďto normálka email: sojka@sojka.cz , nebo mobil +420608500717 – sem směřujte veškeré své dotazy a připomínky.

Nuže, pokračujeme dále, podává se sojka na divoko, přejeme vám dobrou chuť! Přiznám se vám hned na začátku – je až téměř neuvěřitelný, jak si začali moje obvyklé oběti dávat pozor na svoje činy a průšvihy a myslí si, že na mě vyžrali. Ovšem to se samozřejmě pletou, já sem kluk zvědavá a zvědavá, hned tak mi něco neujde!! Tak mi třeba neušlo, že chudák Špigí ztratil spoustu peněz.. Mamlas, měl je nachystaný na hromádce, že si je vezme na jeden ze svých častých výletů do bavorska a tam si za ně konečně bude užívat krásy života. Ale prd! Jsou prostě fuč! Devadesát euro vyletělo komínem, což popravdě zamrzí.. Dyby mi je radši dal, tak bych si za ně moh konečně pořídit třeba nový kombo, žejo? Holt, směla smělovatá, nenaděláš nic..? Pak sem se taky dozvěděl, že naše místopředsedkyně začala kšeftovat se zlatem! Jakýpak to Černý obchod!! ? Ale je to jenom jednorázovka.. Takže pokud byste někdo chtěl lacino přijít k echtovnému šperku, radši si pospěšte! Jó, to sou věci! Mara (zapřísáhlý starý mládenec) si údajně vyrazil z kopejtky a najednou zničehonic lupho! Slečna jako lusk je na světě! Nebo Tomáš. To byste nikdy neřekli, jakej je to drsnej chlap! Vždyť tuhle za pomoci táty a bráchy vybuchali pár opilců z vlastní hospody – holt, zřejmě si o to koledovali a příště už si určitě dají majzla.. Život je plný nečekaných zvrátů a událostí!! (to je Tomíkův citát)! Nebo.. víte nakolikrát dělala Kristýna Procházková řidičák? ? (pozn.: teď si evidentně koleduju, pište si, že tady sme na zatraceně tenounkym ledě..?) Já vám to teda úplně nepovím, abych nedostal nečekanou ránu mezi oči, ale je to číslo složené ze dvou cifer..?? (trošku si vymejšlim, ale jak se říká: Na každém šprochu je pravdy trochu..) Tím bych se pomalu chtěl přenést k závěru, omlouvám se Michimu, že sem o něm nic nenapsal. když on byl teď vážně opatrněj.. A na závěr mojí rubriky tu pro vás samozřejmě mám jeden dozlatova upečeněj..: Pan Jebal přišel k lékaři. Seděl hodinu v čekárne, pak ho to přestalo bavit, sebral se a - papíry nepapíry - šel pryč. Chvilku na to nakoukla do čekárny sestra: "Pan Jebal!" "Nic." "PAN JEBAL!!" "Nic. Ticho po pěšině. V tom se otevrou dveře WC a v nich jakýsi pán. Sestra se ho ptá: "Vy jste Jebal?" Pán vykulí oči: "Nééé...čůral..."
Lukáš

Ahoj karamádi moji !

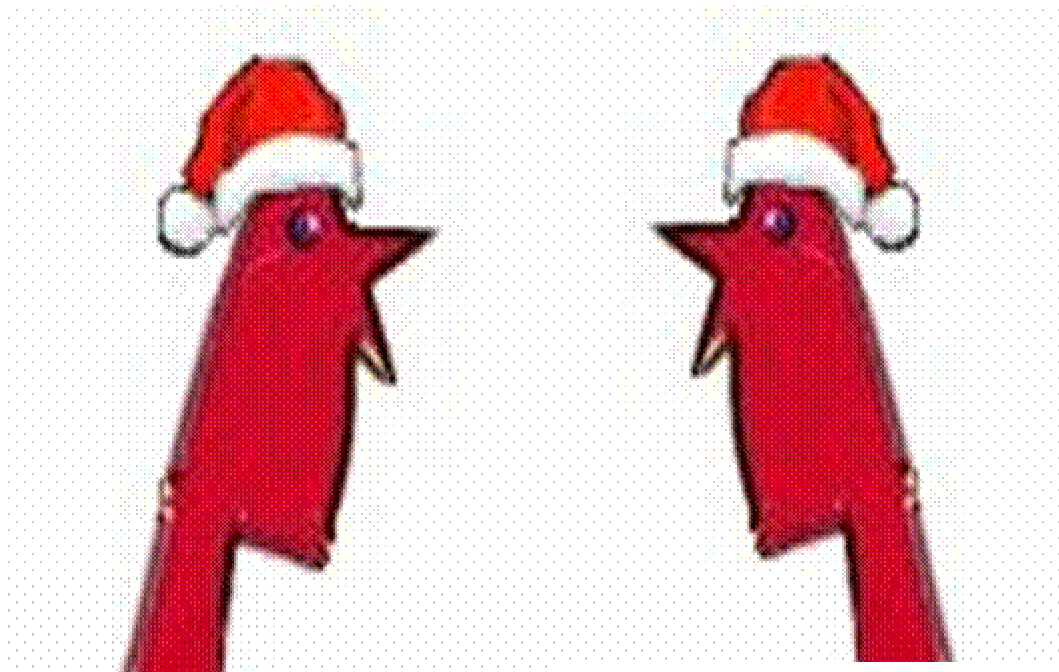
Tak, a už jsem tu zase s mým ukrutně humorným příspěvkem. Dnes se zase potrháte smíchy, jako vždy. Ani dnes jsem se na vás nevyprdl (jako vy všichni na nás – zase jste nám nic pěkného do redakce neposlali) a připravil jsem si pro vás strašnou přču. Dnes tu mám zase něco pro vás manuálně zručné, pro takzvané kutily.

Protože se blíží Vánoce - na které se každý z nás jistě těší a nemůže se dočkat všech dárků a cukroví a kaprů a řízků - je i můj dnešní příspěvek ze soudku vánoc. Každý je již nachystán

na výzdobu stromku a díky této rubrice přidáte vaší výzdobě ten pravý šmrnc Připravil jsem si pro vás totiž Sojkančičky na stromeček. To je ale překvapení, co ??

Návod k úspěšnému zhotovení speciálních Sojka-bančiček je jednoduchý : Vystříhnete k sobě pasující části (Santa-sojka k Santa-sojce, stromeček ke stromečku a Sojkapřík k Sojkapříku) a slepte je dohromady obyčejným lepidlem na papír. Takový kulišácký trik na konec : Při lepení můžete vložit mezi obě části kousek provázku - to proto aby vám bančičky nepadaly ze stromečku.

A nyní si již můžete vybrat z následujících Sojka-bančiček. Přeji příjemnou zábavu s lepením a obdivováním skvělých Sojkančiček na vašem stromečku. Veselé vánoce a šťastný nový rok přeje Pét'a Špičan.

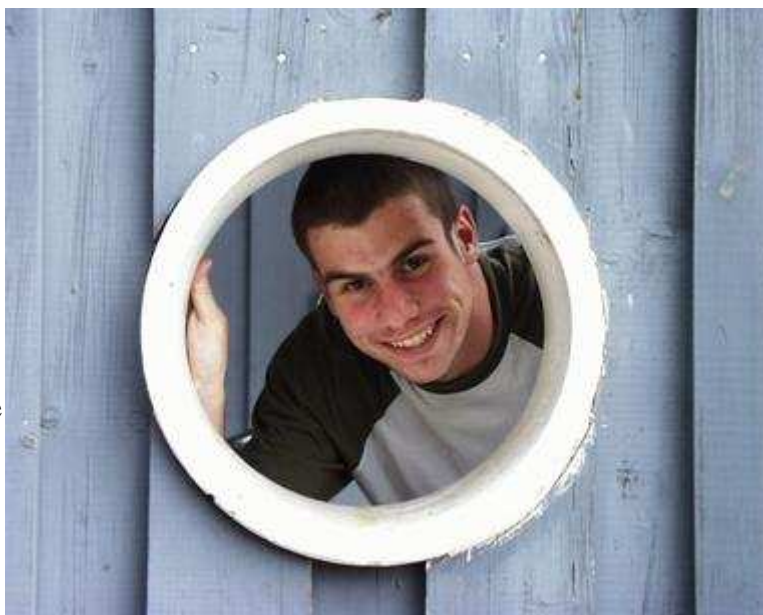

INTERVIEW

Petr Špičan byl donedávna nejmladším členem rady Sojky. Toto prvenství po něm teď převzala Veronika a Špigy – tak se mu totiž říká, je už starým mazákem. Je to veselý klučina, kluk ušatá a sřápatá, šprýmů má plný pytlík, občas člověka dožene až k pláči, jak je veselý. ? Narodil se 7.5.1983, žije v Čelákovících, o tom co teď aktuálně dělá se dočtete v rozhovoru. Protože mi tentokrát přijde zcela zbytečné, psát k tomu dál jakýkoliv komentář, vrhneme se pilně rovnou na věc. Pokud byjste ještě něco o něm rádi věděli, co v rozhovoru nenajdete, můžete

mu napsat na jeho emailovou adresu: petr.spican@seznam.cz, Peťa se nám totiž svěřil, že moc rád odpovídá na dotazy, zvláště pokud se týkají jeho maličkosti a můžete být klidně otevření ba i impertinentní, prý odpoví na všechno, tak ho vyzkoušejte!

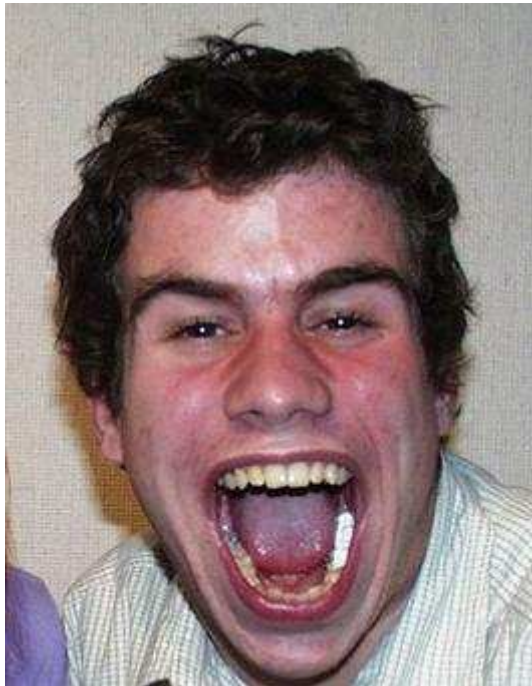
Chodil si v Čelákovících do školky, do školy a pak na gymnázium. To všichni víme. Ale co jsi dělal po gymnáziu?

Po gymnáziu jsem zkoušel složit přijímací zkoušky na některou z vysokých škol (kombinace AJ – NJ), ale bohužel jsem se na žádnou z nich nedostal. Byl moc velkéj nával, víte (to abych to nějak zakecal, aby nevypadalo, že jsem hloupý). No, a tak jsem potom rok studoval na

VOŠce v Hradci Králové. Obor cestovní ruch. Docela nuda. Bydlel jsem rok s babčou a bylo to příííšerný.

Co teď studuješ? Víme, že máš talent na řeči, kolik jich umíš?

Momentálně studuji na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích - ruštinu a němčinu pro

hospodářskou sféru. A kolik řečí umím? No, myslím si, že více či méně zvládám němčinu, mám státnici (jenom malou) z angličtiny a začínám pronikat i do tajů ruského jazyka. (Vódka apod.) No, a pak umím nadávat francouzsky. Bydlím totiž na koleji s jedním lektorem z Paříže.

A co tvůj hudební talent? Nezdá se ti škoda ho promarňovat? Nechtěl by ses třeba angažovat v nějaké hudební skupině?

Samozřejmě, že chtěl. Ale nějak se k tomu nemůžu dokopat. Třeba kdyby si Lukáš Kadleček KONEČNĚ obstaral nějakou tu aparaturu (mluví o tom asi tak už dva roky) tak bysme si mohli o víkendech něco zabrnkat. Co?

Povídá se také něco o tvé přízni se zpěvákem známé slovenské kapely NO NAME?

Hm, to jo. Ale není to nic ohromného. Jsou to prostě naši příbuzní. Zpěvák, kytaristi a bubeník jsou

bratřenci od mojí mámy. Její otec, můj děd a manžel matky mojí matky a zároveň i manžel mojí babičky byl ze Slovenska. V Košicích jsme byli jednou (bylo mi asi tak deset, možná víc...??). O Nonáme (jak je nazývá moje babička) jsem se dozvěděl asi tak před rokem nebo dvěma. A protože jsme s nimi od naší návštěvy žádný kontakt neudržovali, nemůžu se nimi ani tak moc chlubit. Je pravda, že se většinou ozvu, když je o nich řeč, ale žádní velcí kamarádi nejsme. Mluvili jsme s nimi v Praze, při jejich koncertě, ale to je vše. Jsou to docela milí chalani, ale je vidět, že už jsou v plném proudu showbyznysu.

Jak se Ti líbí tato kapela a její frontman Igor?

Z jejich písní opravdu unešen nejsem. Líbí se mi pár kousků, jinak žádný věrný fanoušek určitě nebudu. Igor je asi nejupovídanější z nich a nejvíc si se mnou povídal. Příjemný člověk.

Pověz nám něco o Sojce, jak ses k ní dostal, proč jsi zůstal?

Dostal jsem se k Sojce přes kluci v Čelákovících. Jmenovitě: Stuchla, Luky, bratr Shoghun.... Úplně jako první mi nabídli, abych s nimi jel na velikonoce do Bohdalova, ale to jsem jednoznačně odmítl, protože jsem měl táborů v té době plné zuby. Přijal jsem až jejich druhou nabídku, do Gaisthalu do Německa. Těm, kteří byli jednou v Gaisthale, nemusím dále vysvětlovat, proč jsem ze Sojkou zůstal. Prostě mě ta parta mladých, energických a legračních lidí vzala takovým způsobem, že jsem mezi ně zapadl jako ta stará kapusta.

Jaká je Tvoje nejhorší vlastnost, čeho by ses rád zbavil?

Moje nejhorší vlastnost je, že si všechno беру moc osobně. Toho bych se chtěl fakt zbavit. Ale už se na tom pracuje, myslím si, že jsem se určitým způsobem zlepšil. Jupí.

A tvá nejlepší vlastnost?

Nevím, to musí posoudit ostatní. Jestli chcete, napište mi na mojí adresu a povězte mi co se vám na mně líbí. Jo ? Tak jo. Můžeme pak začít novou rubriku : Co se mi líbí na Petru Špičanovi...;o) Řeknu ti, co se mi líbí. Líbí se mi být veselý. A hravý. ;o) Ne, ale to první určitě. Rád se směju a jsem na to také patřičně vybaven... Mám totiž ústa o objemu tak 30 l.

Největší tři přání?

Moje první největší přání je v životě něco dokázat. A další dvě jsou až po dvaadvacáté hodině ;o) Hohó, jen šprýmuji. Mám hodně přání. Dostudovat, vyjet do světa, mít u sebe lidi, který mám rád, aby si Kadleček koupil pořádný kombo...

Co nám povíš o své přítelkyni?

Jmenuje se Simonka Herbringová a je z Německa, z Petershausenu (Pět'ův dům, dobrý, ne ?). Je moc pěkná a hodná a milá a moje (heč !). Poznal jsem ji na táboře v Gaisthale (se Sojkou, heč!) a někdy potom jsme si řekli, že se jako máme moc rádi a že to jako budeme brát vážně. No, a tak mám teď přítelkyni v Německu.

Myslíš, že budete jednou žít v Čechách nebo v Německu?

No, otázky tohoto typu jsou spíše v daleké budoucnosti, ale když by na ně jednou mělo přijít, tak bych k tomu měl asi tohle : Jestli to spolu tak dlouho vydržíme, že bysme mysleli na ty vdavky a jestli by mi všechno vyšlo, tak v Německu. Nejvíc se mi líbí v Bavorsku. Tak asi někde tam. Úplně nejlepší by byl Rosenheim. To je na horách, myslím, že to jsou Voralpen. Tam bych vždycky vylezl ven a za půl hodky bych byl na sjezdovce. To by bylo žůžo.

Kdybys měl moc, něco velkého udělat, co by byla první věc?

Kdybych měl hodně peněz, tak bych vzal mojí přítelkyni a vypadli bysme někam do světa. Třeba na rok nebo i víc. Na to mám fakt velkou chuť. Už mě to tady začíná pěkně štvať.

Co bys chtěl v životě dělat? Jaké by tě bavilo povolání?

Strašně mě baví, když si můžu povídat s někým z ciziny. A tak bych chtěl dělat něco cizojazyčného. Jako třeba překladatele. Nebo tak něco. Jo ? Tak jo. Jinak bych si chtěl života užívat. Cestovat, sportovat, hrát, bavit se a tak.

Co ti na lidech vadí?

Mě štve, když mi někdo lže. Hm, to asi nejvíc. Nebo když se někdo zapírá. Potom si spíš všímám lidí jako jednotlivců. Na každým mi vadí něco jiného. Třeba na Kadlečkovi mi vadí, že si ještě nekoupil kombo na basu. Ne, to byl zase jen žertík bertík. Všímám si i třeba, jak kdo mluví. A tak podobně. A potom třeba na mojem sousedovi z buňky na koleji mi vadí, že smrdí jako pytel odpadků v kontajneru, kterej nebyl asi tak rok vynešenej. FUJ ! No to jste ještě nezažili...

Dokázal bys žít sám na opuštěném ostrově?

URČITĚ NE ! Jsem typ, který nedokáže být sám. Potřebuju mít pořád někoho kolem. Třeba Lukáše Kadlečka s jeho novou aparaturou.

Jaké zvíře je ti nejsympatičtější?

Jednoznačně opice. No, asi protože tak taky trochu vypadám. Trochu víc.

Pověz nám něco o své rubrice, jaký k ní máš vztah?

Moji rubriku jsem převzal po mém bratru a opravdu už mě přestává bavit psát něco

humorného. Je to pro mě velice těžké. Nemám rád, když mi někdo řekne : Tak, ty máš vždycky ty srandovní kecy, tak teď sedni k počítači a napiš něco legračního. To prostě nejde. Můj humor čerpá vždy z dané situace. Moje rubrika mi nejde a většinou je mi z toho mého výtvoru nevolno. Pak to radši rychle odešlu. No, ale když si představím, že náš zobák čte pravidelně kolem 15-ti lidí, poté se vždy uklidním. Docela se mi líbí dělat nějaké vystřihovánky, jak tomu bylo minule a jak tomu je i dnes. Bohužel minule to moc nevyšlo (chlapci z tiskárny jsou opravdu šikovní...), ale tentokrát doufám, že se to podaří a vy si vystřihovánku užijete jak se patří. Tak se moje rubrika možná přejmenuje na Špigy - kutílek nebo tak něco. Asi si vyberu někoho, kterej bude psát rubriku Humor v dalších letech. Alespoň do Zobáku bude psát někdo z účastníků (v čemž vlastně smysl Zobáku spočívá !!!!!). Tak se na to připravte.

Moudro na závěr: ...

Moudro (spíše taková výzva) pro čtenáře Zobáku :

Hele, napište nám konečně něco. Vždyť to je přece hlavně váš časopis ! A když napíšete, tak bude Zobák alespoň tlustší a tím i hezčí, ne ? Jestli nenapíšete tak jste trapáci.

A moudro pro Lukáše Kadlečka :

Luky, kup si kombo, pak ta basová kytara bude hrát o moc lépe než bez bez něj...

A teď nějaké to kulišácké moudro :

Kórňa, dyž se potká zelé s knedlécem, jhe k tomu potřebás ještě ten kósek vepřovice. – moudro z Hanácka.

A nakonec poznámka o moudrech :

Nemám rád, když se mě někdo ptá, abych mu řekl nějaké moudro.

Mějte se hezky a napište nám něco už sákrýš. To kdybyste viděli časopis, který vyrábí naše partnerská organizace SdJ, to byste valili bulvy, přátelé. Členové SdJ posílají různé příběhy, hry, obrázky a mnoho dalších věcí. To by bylo něco, kdyby se něco takového stalo i u nás v Zobáku. To by pak obzvláště Madleska měla moooc velkou radost. Vždyť už jste trapní, přátelé. Dejte nám v Zobáku pod stromeček dárek v podobě nějakého toho příspěvku, obrázku nebo tak něco. (Pošlete poštou, nascanujem a bude, ne ?) Zdraví váš Pět'a

Drazí,

rok se s rokem sešel, a už tu opět máme Vánoce, Silvestr a s tím související co by dup začátek nového roku. Než se ale budu věnovat těmto radostným tématům, dovoluji mi, abych se ještě slůvkem vrátil o dva měsíce zpět k našemu členskému shromáždění. Když nepočítám ty úplně první dvě shromáždění z let 1996 a 1997, tedy z úplných začátků Sojky, tak to byl po Brně v roce 1998 a Horních Počernicích v roce 2000 vlastně teprve třetí velký slet všech Sojek, tím myslím shromáždění na celý víkend s kompletním programem od začátku až do konce. Rekord účastníků z Počernic jsme letos v Bohdalově sice nepřekonali, ale počtem 35 aspoň vyrovnali. Mohlo to být ještě

lepší, ale na poslední chvíli nás o jeden plný vůz bohužel oslabily různé nečekané choroby a příhody. O programu a vůbec průběhu celého toho víkendu se nebudu blíže rozepisovat, neboť toto je dostatečně popsáno na jiném místě v Zobáku, ale chtěl bych pár vět věnovat novinkám v radě, změněním stanovách a co si od toho já osobně slibuji.

Rada se dvěma novými přírůstky ztělesněnými Móňou a Verčou omladila a současně i trošku „obabila“, tzn. že poměr mužů a žen se změnil ze 7 ku 2 na 6 ku 3. To omlazení i „obabení“ je určitě na místě a dle všech indicií bude pokračovat i dál v čase budoucím. Ukazuje to, že Sojka neusíná na vavřínech, ale naopak se progresivně vyvíjí a přizpůsobuje novým okolnostem a hlavně, že si umí vychovat omladinu připravenou plynule nastoupit do toho rozjetého vlaku. Oba nováčci – holky radní měly navíc trochu ulehčenou úlohu tím, že již v časech předešlých zastávaly funkce přísedících, tedy se v praxi realizovalo přesně to, pro co byl institut přísedících zaveden. Novými přísedícími se zase stalo hned několik nejmenovaných nadějných Sojek, na které jistojistě v budoucnu rovněž čeká osud jejich kolegyň. Prostě vývoj jak má být.

Na tomhle místě bych samozřejmě chtěl ještě jednou poděkovat dvěma radním „ve výslužbě“ – Jítě a Víťovi, a sice za jejich jistě nesmazatelný přínos pro Sojku, těch stovek hodin, co jí za několik posledních let oba věnovali a vůbec za všechno. Za sebe bych chtěl vyjádřit naději, že nejen oni dva, ale vůbec každý další v budoucnu, kdo opustí řady radních či těch nejaktivnějších či funkcionářů či jak chcete to nazvat (a samozřejmě dojde řada i na mě), zůstanou věrné Sojky, budou dále v kontaktu s aktivním sojčím životem, budou v případě potřeby nápomocni a zkrátka a dobře na Sojku a Sojky nezanevrou. Každý může být v každém čase něčím pro Sojku prospěšný, za sebe můžu slíbit, že to bude platit i obráceně a že si takových lidí bude Sojka vážit. Jedině tak se z nás v budoucnu může stát organizace, která bude mít širokou a pevnou členskou základnu, kdy ti starší „mamky a tatkové“ budou podporovat aktivní mladší, na akce posílat svoje děti, kdy Sojka pro ně navždy zůstane jejich a stane se, jak já s oblibou říkám „velkou rodinou“. Jsem se zase trošku rozpovídal...

Ze změn stanov bych chtěl vytáhnout jen tu, kterou pokládám za vůbec nejdůležitější a kterou je zavedení oficiální dozorčí rady. Jejím hlavním úkolem je kontrola a dohled nad prací pokladníka a vůbec celým hospodařením spolku. Doposud sice dozorčí rada taky fungovala, ale prozatím na takové neoficiální úrovni, od teď už jsou její pravidla, práva a povinnosti jasně daná, máme tu jejího velkého předsedu Špigyho, člena Michiho a jako potvrzení mých slov z úvodu článku – ekonomku Verču. Věřím, že se tahle dozorčí rada velmi osvědčí a napomůže fungování celé Sojky. Další změny ve stanovách a vůbec nově schválené stanovy celé si ale můžete v tomto Zobáku přečíst sami, a tak půjdu bez dalšího ke svému vánočnímu závěru.

Ještě nikdy jsem se s vámi nepodělil o své Vánoce, tak abyste věděli: Pro mě osobně jsou Vánoce vůbec tím nejhezčím svátkem v roce, klasickým svátkem rodinným, který já konzervatívec už po několik let prožívám stejně, kdy letošek nebude určitě výjimkou. A tak sice svůj byteček v čase předvánočním vředycky uklidím a v rámci možností vyzdobím - nechybí ozdobený stromeček živý, na okně svítící stromeček mrtvý, adventní věnec, svíčky, vánoční ubrusy... Na samotný štědrý den se však přesunu ke svým rodičům, kde se ještě snažím pomoci s finišem a zejména úklidovými pracemi. Na večeři jsme čtyři – dorazí ještě moje sestřenice Libuška a podává se klasika – tj. rybí polévka, smažený kapr s bramborovým salátem, k tomu vychlazené bílé víno. Po jídle zazvoní zvonek, to jako že už k nám dorazil Ježíšek, a pak se všichni odeberem k rozsvícenému stromečku, kde každý z nás nalezne ty svoje ponožky a jiná podobná překvapení... Následuje obligátní pohádka, pohoda a návštěva

půlnoční mše. Na Boží hod vánoční se k rodičům sjedou i ostatní sourozenci se svými rodinami a že už je nás požehnaně, klábosíme, jíme, pijeme, přepínáme pohádky. Na Štěpána jedu naproti své milované snoubence, která za mnou vždy přijede, přesouváme se zpět domů do bytečku a uděláme si štědrý večer jen pro nás dva, kdy podrobnosti si už nechám jen a jen pro sebe... Můžu vám říct, že jen o tom píšu, tak už se na to hrozně těším!

Takovou radost a pohodu, kterou budu prožívat já, přeji na Vánoce i vám všem, hodně moc co nejhezčích dárků, hodně si u toho odpočítejte od těch všech škol a prací, naberte nových sil, na Silvestra to řádně s přáteli oslavte a do nového roku 2003 na Nový rok (taková slovní hříčka) vykročte určitě pravou a ať se vám všem i Sojce moc a moc povede!

váš Leo Poldík Černý

Na prvním místě zde prostě nelze neuvést dva dopisy. Dopisy, které nejsou k smíchu, ačkoliv se nacházejí v této rubrice, ale vy už jste si jistě zvykli, že tento koutek není určen jen ryze humorným věcičkám, ale že se tu objevují i věci Sojce velmi milé – což tyto dva dopisy opravdu jsou. První je od Terky Pražské a druhý od Páji Bobka a jsou to zdravotice z Ameriky. Oběma bylo líto, že s námi nemohou na volbách být a proto poslali alespoň zdravotici! Pokud budu mluvit za sebe, tak jsem měla při jejich čtení slzy v očích...Tak mě dojaly. A tady jsou! (oba dopisy jsou v původním znění bez diakritiky!)

10.10.2002, Charlestown, Indiana

Mile Sojky,

dva roky utekly jako voda a opet nastal čas sojciho sletu. Tezko muzu popsat, jak moc rada bych ted byla s Vami a znovu videla zname tvare, ktere jsem si za posledni tri roky tolik oblivila. Okolnosti tomu bohuzel nepreji a tak mi nezbyva nic jineho, nez na Sojku a její clenstvo zavzpominat prostrednictvim tohoto dopisu.

Bylo to v roce 1999, kdyz Sojka poprve vstoupila do meho zivota. Byl krasny letni den a ja se prvne vydala sojkabusem do Gaisthalu. Byl to den, na ktery se neda zapomenout. Poprve v zivote jsem spatrila ono misto, ktere navzdy zustane spojeno se vzpominkami na nezapomenutelne zazitky a kamarady. Ctrnact dni zde uteklo jako voda a ja si zive vybavuji, jak jsem poprve do predsedovych rukou sverila posledni stokorunu, kterou jsem mela. Tak jsem se stala pravoplatnym clenem a Sojka definitivne zakotvila v mem zivote. O tom, ze to byla jedna z nejlepsich investic v mem zivote, nemuze byt pochyb. Domu jsem se z tohoto tabora vracela se slzou v oku, doslova okouzlena atmosferou a lidmi.

Dale nasledoval Bohdalov 2000, Gaisthal 2000 a Doubrava 2001. Tabory, ktere jeste vice prohloubily muj vztah k Sojce, SDJ a jejim clenum I neclenum. Pak prisly I. a II. etapa Gaisthalu 2001. Byl to posledni tabor, na kterem jsem byla jako ucastnik (verte, ze jsem to na konci nalezite obrecela), a prvni, ktereho jsem se zucastnila jako Helfbetreuer. Jeste dnes jsem vdecna tem, kteri mi umoznili poznat slasti I strasti teto funkce a pochopit, ze podilet se na

připravách a denním chodu takového tábora není zatím tak jednoduchá záležitost, jak jsem si předchozí dva roky mylně představovala. Sojce vděčím za spoustu krásných dnů, zážitků a přátel, a tak mi nezbyvá nic jiného než ji poprat jen to nejlepší do dalších let a doufat, že se naše cesty budou proplétat i nadále.

Tereza

Burlington, Vermont - USA, 10.10.2002

Mile Sojky i případně neSojky!

Tak tu zase máme členské shromáždění... To letosní je z mého hlediska dosti podivné, protože bohužel nemůžu strávit těch pár dní s vámi v jednom z našich útulných teploučkých sojčích hnízdeček. Tak se vám poslušně ohlašuji alespoň tímto kostrbatým způsobem z daleké Ameriky, abych vás ujistil, že můj sojčí život stále ještě trvá a že na světě není o Sojku mín, jak by se možná mohlo zdát. Předem se omlouvám za vpravdě exponenciálně upadající úroveň mého cestování, což je následek dlouhodobé izolace v této podivné zemi, kde se toho času zdržuji.

Členské shromáždění je z mého hlediska akcí naprosto delikátní a má pro mě velký význam. Ptáte se proč? Před čtyřmi lety, v Brně roku 1998, jsem se paradoxně právě na členském shromáždění poprvé seznámil se Sojkou, ač jsem ještě nebyl jejím členem. Tím jsem se stal až poslední den tohoto "vsesojčího sletu" a přestože to tak možná zpočátku nevypadalo, stalo se to osudným okamžikem mého života - těžko bych jinak poznal tolik skvělých lidí ze všech koutů střední Evropy, pocítil okouzlující atmosféru a ještě ke všemu se začal trochu zajímat o Němce. Tak jsem ale poznal, co to znamená potit se strachy před osmdesátihlavým táborem publikem s nejtrapnějším vystoupením, hrabat se v zachodech při proslulé Waschraumdienst, nechat se zprovídat z provedených hrůz a hrůz v Bueru.. Letos jsem poprvé zakusil uskali i příjemné stranky zeltbetreuerství na II. etapě Gaisthalu. A musím dodat, že mě všechno to sojčí zpívání, křepčení, tancení, spřechtení a buhvico ještě bezpochybně obohatilo, stalo a stojí to za to!

Tímto končím povídání o tom, kam mě klikaté cesty osudu zatím zavedly. Doufám, že jste mezitím neusnuli, a pokud už lehce drimate, zapnete znovu všechny své smysly, aktivizujete mozkové závity a posloucháte, protože tohle je asi nejpodstatnější část mého skromného dopisu: Sojky a Sojčata, máte před sebou volbu, budoucnost Sojky je ve vašich rukou! Tak buďte svědomití, volte, diskutujte, chvalte, kritizujte! [speciální pozn. aut. pro předsedu: omlouvám se, ale já, jako proslavený "hnidopich", si to slovo "kritika" zkrátka neodpustím!:] Nezapomente, že tím podporíte sojčí let, abychom stoupali výš a výš, aby bylo všechno ještě o chloupěk lepší!

Na shledanou v Doubravě u Gaisthalu 2003!

Sojce zdar!

Vas

Pavel B alias Paja, Pajino.....

A pak tu pro vás máme ještě vychytávku, o které jsme se bavili už na členském shromáždění a tohle kdyby se podařilo, tak byl prima komunikační kanál mezi námi všemi! Jedná se totiž o sojčí konferenci, ale víc vám o tom napíše Šogi, protože je to ten nejpovolanější, který se o to nadále bude starat!

Už jste slyšeli, že Sojka má založenou úplně (no, skoro úplně) novou konferenci na serveru Pandora ?? Celý tento projekt vymyslel a zorganizoval náš dlouhovýš elegán s bradkou Šogi. Ano, my samozřejmě víme, že někomu z vás již přišly informace o této možnosti na e-mail. Ale protože jste všichni nebyli na členském shromáždění v Bohalově (chyba, ó, jak velká chyba !!!!) a nemáme vaše emily, tak jeho příspěvek prezentujeme i v našem vašem Zobáku. Text je opravdu pochopitelný i pro ty pomalejší (třeba Lukáše Kadlečka apod ;o) Nuže nyní k samotným klíčovým informacím:

Zdar Sojky,

nová koference Sojky je zřízená v systému Pandora (www.pandora.cz), kde je možné se do ni přihlásit. Nějaké info (bohužel nedostatečné) bylo na zápisu z členského, takže tohle je rozšíření a přesné pokyny. Takže, kdo chce do konference - což by měl chtít každý - se zaregistruje jako nový uživatel na Pandoře. V sekci Kultura a společnost -> Skupiny -> Sojka - spolek mladých si vyhledá konferenci Sojky. Po pokusu o vstup do konf. vám systém oznámí, že nejste schválený člen atd. Pak mi systém pošle maila, že byste rádi vstoupili a já vás schválím. (Povolím vstup do konference...) Registrujte se pod svým vlastním jménem, protože nikoho, kdo není zaplacená Sojka tam nepřidám :-). A poslední věc. Nemám na všechny Sojky maila, takže je vaším úkolem říct každému koho potkáte, s kým si píšete atd. co a jak. Za to vám díky a v konferenci se těším nashledanou.

Šogi

sogi@seznam.cz

xspican@fi.muni.cz

ICQ#135604820

A asi poslední akce, která se od minulého Zobáku konala, byla první rada. Bohužel stále nemáme díky technickým problémům k ruce zápis, takže shrnutí všeho, o čem se jednalo najdete v Zobáku příštím, ale o slíbený rozhovor s vinařem nepřijdete, tady je:

Tak, první otázka je, jak dlouho se zabýváte vinařstvím?

Jééé, od mládí, co sem se narodil, po svém otci.

Takže tradice?

Ano, to se vždycky dědí z otce na syna.

Teď, jakým způsobem se staráte o víno a kde máte vinice, trochu se rozprávíte....

Starám se o víno..co k temu mám říct? To je práce vlastně celoroční, celý rok se o to musí starat, dolívat, sít a udržovat to víno, aby bylo pořád zdravé. Tím, že se to dolívá - v sudu. Když necháme roztočený sud, víno zvoskovatí a může se vylít. Vinice jaké mám, tedy máme já, bratr a otec spolem dohromady, je to cca 1 ha vinic, což je 4500 – 4200 hlav – tedy těch sazenic. Každý si obděláváme svoje. Konkrétně já osobně mám, co se teje těch hlav asi 1500.

Otázka kolik pěstujete odrůd?

Kolem 14 odrůd, červený a bílý dohromady.

To jsme v podstatě skoro všechny vyzkoušeli? (zněla Michiho připomínka, který tím myslel samozřejmě moment koštování, kdy ozkoušíte vícero odrůd, abyste se rozhodli, co budete pít...)

Skoro všechny...

Takže máte něco schovaného? (Michi stále neodbytně vyzvídá :-)

Ano, teda něco tu mám.

A na jaké víno jste hrdý, které vám osobně nejvíc chutná?

Piju bílé víno, takové ten Veltlínské zelené, takový ten neutrální...

A děláte speciality, jako je slámové nebo ledové víno?

Nééé, jeden rok jsem dělal ledové víno, to bylo ale, jak říkám, jeden rok. nějak se to tady v této kraji nepěstuje.

Já na ty výstavy nějak nejezdím, nesoutěžím...

A ty diplomy, co máte tady nahoře?

Tak to jsou tady jenom místní, okolo, okresní, dávám na každou výstavu vzorek, ale takové ty celosvětové, celostátní, těch já se neúčastním.

A ještě je tady otázka, jakého jste tady měl nejhoršího hosta, nejhorší zážitek?

Nejhorší zážitek? To bylo ještě za komáčů, tak před 15 lety bych řekl...To bylo, myslím že jugoslávský zájezd...

Dělali vám tady nepořádek?

No, dá se to tak říct, dělali tu nepořádek :-)))

A z publika tady byla otázka, proč zde nevedete beaujolais?

(To je ten 14 schovaný model – ha, ha – opět kameramanova vtipná připomínka)

tyto odrůdy, ty já nevedu, ne, ne, ani je neznám..já mám jen to, co mám vysazený a to co pěstujem, ale tyto jako beaujolais ne.

A máte nějaký plány do budoucna? Že byste třeba chtěl pěstovat nějakou speciální odrůdu?

No, ty nové odrůdy, můj sen do budoucna je pořád vysazovat nové a nové odrůdy.

A jak je jako zjišťujete?

To se dělá šlechtěním, když se dělají státní atesty na to, aby byla u nás nová odrůda uznaná.

To šlechtění trvá třeba 15 let, než dojde do státní zkušebny a která povolí na tomto území tuto novou odrůdu pěstovat. To trvá hrozně dlouho, než se vyšlechtí jedna jediná nová odrůda.

Tady ty nové odrůdy, jako Cabernet Moravia, Chardonay, to jsou nové odrůdy, které za totality nebyly. Byl veltlín, Neuburg..

...Frankovka(opět náš chytrý Michi :-)

Ano, Frankovka. no a teď přecházíme na ty nové, tedy ten Cabernet, Chardonay, Zweigeltrebe – ten je známý...

Ty je potřeba vysazovat. Všechny nové odrůdy neznám, popř. když sem na výstavě, tak si dávám právě ty odrůdy, které neznám, koštují a tak.

A kolik tady máte hostů za měsíc nebo týdně, jestli se to dá spočítat?

Teď je to do konca, tedy do Vánoc obsazený, na víkend. Někdy se stane, že v týdnu někdo přijede, ale to jsou malé skupinky, tak 5 lidí. Přijedou na víno, tady si natočí tak dvě sta litrů...

teď se náš reportér podivil, kde má tedy pán poschovávané všechny zásoby, jelikož ty sudy

kolem se mu zdály malé...nicméně se mu dostalo odpovědi, že to jsou kolem něj opravdu všechny zásoby a sice v sudech po 100, 150, 250, 270, 400 a 500 – ti litrech. Věřte, že ani ten největší sud nevypadal tak velký, že by v něm bylo tolik vína, ale to je klamně...Nejstarší sud, který pán ve sklípku má, je po dědovi – pan Sláma, je překutý, má tedy nové obruče, protože staré popraskaly. no a je v něm červené víno, sud má uvnitř vinný kameň a víno „po tym aj voňí“. teď je tam uložené Zweigeltrebe.

Aha, tak proto je tak dobrý!!! (Michi)

Po dědčkoví! :-))) (Špigy)

A tady ten archiv?

No, já nedělám osobně archiv, to já si jenom 2 roky nebo jeden rok po sobě nechám nějaký lahve...Nemám na archiv sklep, to je potřeba stálou teplotu, kdežto tady mě to kolísá třeba ze zimy na jaro. tady ty výkyvy, to nedělá vínu dobře.

A jakou tady máte nejstarší láhev?

Nejstarší, počkejte jestli to najdu, tady mám Neuburg 98.

Archivní tedy nemáte?

Ne, já to nechci, jak říkám, neprosazuju to...

Třeba by to, až budete dědeček, vnuk ocenil... (dělal si zálsuk Michi a mlsně mu svítila očka :-)

Třeba jo, ale na to musí být sklep, tady ta teplota kolísá, ale třeba se to do budoucna změní.

Tak, za deset let už ročník 98 bude docela něco... :-)

Děkujeme za rozhovor!

tak to byl náš vinař :-)))) Občas je to trochu divné, ale je to přepis rozhovoru z videa, tak musíte chápat, že jsme se snažili, seč jsme mohli ?

A pěkně popořádku, první, co se od minulého Zobáku událo, bylo samozřejmě veledůležité členské shromáždění! O něm, jak už jsem se zmínila, vám poreferuje Tomík, náš novorolský chlapík!

Zpráva o ČS Sojky Bohdalov 2002

Letos na podzim 11. – 13. 10 se konalo již páté členské shromáždění o.s. Sojka spolek mladých. Celý víkend se právě proto nesl v duchu čísla pět. Místem konání se stalo, starším Sojkám už dobře známé, rekreační středisko na Českomoravské vrchovině. V tomto středisku se konaly první tři ročníky táborů „Bohdalov“, proto objednávka ubytování, komunikace a spolupráce s místním personálem probíhala ke vzájemné spokojenosti.

Doprava byla samostatná do Žďáru nad Sázavou, pak účastníky z nádraží na místo konání odváželi starší vedoucí autem. V zájmu Sojky byla celá doprava koordinovaná, aby se ušetřilo (proplácelo se jízdné). Po příjezdu se všichni ubytovali a vyrovnali s Davou nezbytnou platbu za nocleh. Cena ubytování byla 250 Kč za víkend (Sojka rovněž přispívala na ubytování). Páteční večer se nesl v duchu seznamovacích, ale i jiných zábavných her a vyprávění si až do pozdních nočních hodin.

V sobotu byl dost brzo budíček, pak snídaně. V 9.05 byl sraz ve vyzdobené zasedací místnosti. Na programu bylo zhodnocení a zprávy uplynulých akcí – ples Sojky 01-02

(Lukáš) , Doubravy 01-02 (Tomáš), Gaisthal kl. – 01-02 (Madleska). Předseda přednesl závěrečnou řeč na oslavu Sojky, kdy zhodnotil klady i zápory uplynulého období, poukázal na rezervy a pozvedl úspěchy sojky v práci na poli česko - německého působení s mládeží. Simone a Markus přednesli svou zdravici a seznámili nás se stavem naší partnerské organizace SdJ a řekli pár novinek kolem našeho tábořiště v Gaisthalu. Možná se stane Sojka jedním z jeho spravovatelů a bohužel, že už tam dole u lesa nestojí „Barake“ a uvažuje se o stavbě něčeho nového. O přestávce se hrála velká akční Oxford-Cambridge (Lukáš). Šéfové akcí poreferovali o kladech a záporech proběhnuvších projektů a o jejich průběhu. Pět minut po poledni byl oběd, pak odpočinek zhruba do 14:05, kdy začala druhá část jednání. Na programu byl projekt Grim (Špigi), internet (Michi), Zobáky dokořán (Madleska), symposium ve Furth im Waldu (Jít'a). O přestávce se hrál fyzicky náročná hra souboj pěti hradů (Špigi), boj na život a na smrt o standarty. Bohužel nám celou sobotu přšelo a tak se veškeré akční pauzy musely přesunout do prostor ubytovny. Flexibilita organizátorů se opět ukázala v plné síle a na atraktivnosti her počasí nezkazilo nic. Dále se probíraly změny stanov a přihlašovali se kandidáti do voleb rady Sojky. Každý z kandidátů přednesl krátkou řeč proč a jak chce působit v radě.

Po večeri jsme se opět sešli v zasedací místnosti a opřeli se do voleb. Tajným hlasováním byla zvolena nova rada sojky. Přededa- Leo, dále pak jsou v nové radě Madleska, Tomík, Dava, Michi, Luky, Špigi, Móna a Verča. Po náročném dni bylo na programu ještě Pětkové Bingo o věcné ceny (Tomík) a pak volná zábava. Tancovalo se, diskutovalo, vyprávělo a plánovalo až do pozdního večera.

V neděli ráno po snídani proběhlo ještě zhodnocení víkendu. Vítězové her a soutěží obdrželi věcné ceny, udělaly se fotky a pak jsme si řekli :“pá pá lá lá!“ a už se všichni rozjížděli domů. U pár lidí jsem zahlédl, že se to neobešlo bez vlhkého oka.

Zkrátka víkend jak má být. Trochu možná víc diskuznější a spousta času se strávilo u stolu, ale odvedli jsme zase kus dobré práce a ještě jsme u toho zažili spousty legrace. Děkuji všem, kteří se podíleli na organizaci a hladkém průběhu a zároveň všem účastníkům za to že přijeli podpořit Sojku na její další cestě.

Všem hodně štěstí do života, veselé a bohaté Vánoce a užijte si Silvestra. Váš Tomík

Není co dodat, snad jen znovu potvrdit, že atmosféra byla výborná, kromě toho proběhlo ještě poděkování odstupujícím radním – Jítě a Vítkovi, byly jim předány dary – přesněji řečeno pouze Jítě, protože Vítek už tam tou dobou nebyl. V Bohdalově je všude poschovávaná spousta vzpomínek na začínající velikonoční tábor, je tam krásně, nicméně jsme se znovu přesvědčili o tom, že tábory se tam už dělat nedají, minimálně do té doby, než se konečně majitel rozhodne opravit záchody z roku pivo a topení a polorozpadlou terasu...Ach jo.

Další taškařicí bylo symposium ve Furth im Waldu, kam jsme letos vyrazili jen já, Poldík a Jít'a, která nadále zůstala hlavním šéfem v Sojce, co se organizace tohoto symposia týče. Jelikož sama o tom napsala článek přímo do novin, tak se objeví i zde, protože Zobák je pro takové příspěvky to pravé místo!

Klavírní koncert věnovaný památce Rudolfa Serkina

Ve dnech 30.října až 2. listopadu se konal 9. ročník česko-německého symposia ve Furth im Waldu. Organizátory tohoto symposia je Sudetoněmecká mládež Bavorsko a občanské sdružení Sojka – spolek mladých. Tématem letošního ročníku se stali „Sudetští Němci a nacionální socialismus“.

Každé symposium se vedle zajímavých historicko-společenských témat zabývá také o

společnou kulturní tradici.. V pátek se proto uskutečnil na radnici ve Furth im Waldu koncert věnovaný památce chebského rodáka, klavíristy Rudolfa Serkina. Koncert zároveň navázal na jedno z témat předchozího ročníku, kdy se účastníci pracovní skupiny o historii chebských Židů dozvěděli o tomto významném hudebníkovi.

Rudolf Serkin se narodil 28. března 1903 v Chebu a jako tzv. zázračné dítě odešel studovat hudbu do Vídně. Proslavil se již svým debutem v roce 1915 v Vídni. Poté působil především v Evropě- v Německu, Švýcarsku, Československu aj. Jako Žid, tedy z rasových důvodů, emigroval v roce 1939 do USA, kde zanechal v hudební veřejnosti nesmazatelnou stopu jako vynikající klavírista, pedagog a především milý a skromný člověk. V jeho rodném městě neměla do nedávna o existenci Rudolfa Serkina většina současných obyvatel tušení. V sudetoněmeckém lexikonu Chebanů se sice jeho jméno objevuje, ale očividně ani bývalí němečtí obyvatelé Chebu se jeho osobou příliš nezabývají.

Vzhledem k tomu, že v roce 2003 oslavíme 100 výročí narození Rudolfa Serkina, připravuje město Cheb na příští rok slavnostní koncert a odhalení pamětní desky na jeho rodném domě na náměstí.

Koncert ve Furth im Waldu zahrál symbolicky jiný chebský rodák, mladý klavírista Radim Vojtíš. Skvělý výstup, který nadchl všechny přítomné, doplnily fotografie Rudolfa Serkina, promítané během koncertu a podrobné informace o jeho životě.

Česko-německé sympozium ve Furth im Waldu

Již několik let se pravidelně účastním sympozia pořádaném organizacemi Sudetoněmecká mládež – Bavorsko a občanským sdružením Sojka, spolek mladých, jehož jsem členkou. Sympozium je určeno mladým lidem z České republiky a Německa. Témata posledních osmi let se týkala společné česko-německé minulosti i plánů do budoucna. Zabývali jsme se například tradičně problematikými tzv. Benešovými dekrety, nuceně nasazenými Čechy za druhé světové války a Němci na českém území po roce 1945, historií chebských Židů, koncentračním tábory, českou a německou kulturou a literaturou, navrhovali jsme plány na využití prostředků z Fondu budoucnosti a idealisticky jsme si plánovali budoucnost plnou smíření, odpuštění a porozumění. Setkali jsme se zde vždy s významnými historiky, politiky, umělci a řadou takřka výhradně sudetoněmeckých pamětníků. Tato setkání nám Čechům obohatila znalosti o území, na kterém většina našich předků zapustila kořeny teprve po roce 1945. Popravdě řečeno většina dosavadních ročníků byla zaměřena na české publikum. Ve srovnání s prvními ročníky, kdy probíhaly bouřlivé diskuze a někteří čeští účastníci odjížděli s pocitem, že jsou vlastenci, kteří s těmi „Sudeťáky“ nechtějí mít nic společného, byly poslední čtyři ročníky skutečně objektivní a naplněné přátelskou atmosférou.

Letošní ročník, který se konal 31. října až 2. listopadu 2002, byl uspořádán na téma „Sudetští Němci a národní socialismus“. Přednáškám Mgr. Miroslava Breitfeldera, odborného asistenta katedry historie na Pedagogické fakultě v Plzni a německé historičky Freii Anders o historii Sudetské župy v letech 1938-1945 ze sociologického hlediska, předcházelo čtení osobních vzpomínek a záznamů paní Marie Lippertové z Chebu a deníku paní Ottilie M. z Lázní Kynžvart. Paní Lippertová zažila jako německá sociální demokratka stejné pronásledování a šikanu ze strany sudetoněmeckých nacistů, podobně jako rodiny českých úředníků a židovských obyvatel. Její vzpomínky popisují např. povstání 12. září 1938, které vypuklo po Hitlerově řeči v Norimberku. Během povstání byly napadány obchody a lidé, kteří včas neuprchli. Deník Ottilie M. líčí druhou stranu, obyčejné lidi zmanipulované nacistickou propagandou, popisující průvody a slavnosti spojené s pocitem, že osvobození je na blízku, a spojené s „útekem“ některých nežádoucích skupin obyvatel.

Tyto texty i velmi fundované přednášky k tématu, které se snažily co nejobjektivněji posoudit tehdejší situaci v Sudetech, skončilo pro řadu zúčastněných zajímavým zjištěním. Sudetští

Němci i Češi jsou stejní!!! Jsou si neskutečným způsobem podobní:

1. Češi popírají vinu na vyhnání sudetských Němců, neboť to přece rozhodly vítězné mocnosti v Postupimi x Sudetští Němci přece nerozhodli o připojení Sudet k Německé Říši – to se přece rozhodlo na Mnichovské konferenci v roce 1938!
2. Češi vysvětlují vyhnání jako důsledek 2. světové války x Sudetští Němci vítali Hitlera, za což může rok 1918 a Československo, které jim nedalo samostatnost či autonomii jako ve Švýcarsku!
3. Obě skupiny se snaží zlehčovat oběti druhé strany- těch pár zabitých Němců při divokém odsunu...x těch pár Čechů, kteří zde žili a kteří si mohli svůj majetek odnést či zde zůstat a přihlásit se k německé národnosti...

Podle mého názoru, bylo toto sympozium naprosto přelomové. Konečně také mladí potomci sudetských Němců začali přemýšlet a hlavně pochybovat o vyprávění svých prarodičů a rodičů. Tak jako se řada mladých Čechů již před několika lety začala rozhlížet kolem sebe a zajímat se o lidi, kteří kdysi budovali domy ve městech a vesnicích, kde dnes žijí o ni. Upřímně řečeno, přestávám „vážné“ rozhovory na toto „vážné“ téma, ačkoliv se považuji za historičku a bývalou pedagožku, brát vážně. Už mě to unavuje! Jsme prostě stejní a basta! Nemám potřebu si sypat popel na hlavu, protože moji prarodiče osídlovali pohraničí, zabírali domy a vyháněli odtud jejich majitele. A nemám ani sílu se hádat se sudetskými Němci, kteří jsou jen oběti a neznají se ke svým činům z roku 1938 a později! Téměř ze všech „smířlivých“ rozhovorů vyplyne, že za to co se stalo, může vlastně ten druhý.

JAK JSME STEJNÍ!

Sympozium se přestalo soustředit výhradně na odsun Němců (na Benešovy dekrety jsme stejně všichni alergičtí), ale zaměřilo se i na sudetoněmecké „hříchy“. Těším se na radostnou reakci tvrdého jádra a věřím v pochopení a rozpomenutí se většiny slušných současných i bývalých československých spoluobčanů německé i české národnosti. Lidé se bohužel snaží potlačovat vzpomínky, které trochu narušují svědomí. Sympozium ve Furthu je jiskrou naděje, že se konečně neustále požadované omluvy vysloví z obou stran, že historie přestane zatěžovat dnešní vztahy a ! že politici si přestanou brát do úst něco, čemu nerozumí! Historie zneužívaná v politickém boji nabízí skvělý prostor demagogii, se kterou udělali zkušenost jak sudetští Němci prostřednictvím nacismu, tak i Češi s pomocí komunismu.

Tématem sudetských Němců a nacismu se bude podrobněji zabývat i příští ročník sympozia. Tímto zvu všechny zájemce o nové informace či pamětníky, aby využili tuto příležitost a podělili se s mladými lidmi o své vzpomínky upřímně a bez emocí. A doufám, že se podobné diskuze neomezí pouze na úzký okruh účastníků sympozia.

Jitka Chmelíková

Teď ještě pro připomenutí, proběhla změna stanov a pro ty z vás, kdož nemáte přístup k internetu jsou tady celé k nahlédnutí:

občanského sdružení "Sojka - spolek mladých"

sepsané v souladu s ustanoveními zákona

č. 83/1990 Sb. v platném znění

Článek 1

Úvodní ustanovení

Na základě této listiny se zřizuje občanské sdružení.

Článek 2

Název

Občanské sdružení (dále jen spolek) nese název Sojka - spolek mladých.

Článek 3

Sídlo

Sídlem spolku je Brno, Foltýnova 19.

Článek 4

Cíl činnosti

(1) Cílem činnosti spolku je sdružování mládeže a studentstva za účelem jejich společenského, kulturního a sportovního vyžití a rozvoje.

(2) Činnost spolku směřuje k získávání a prohlubování kontaktů se zahraniční mládeží a za tímto účelem i k pořádání společných akcí.

Článek 5

Členství spolku

(1) Členství spolku se dělí na řádné a čestné.

(2) Řádným členem spolku se může stát každý občan ČR, který dosáhl věku 10 let a souhlasí s programovými cíly a stanovami spolku. Podmínkou vzniku řádného členství je úhrada ročního člen-ského příspěvku spolku.

(3) Čestným členem spolku se může stát každá osoba, která se svými činy zaslouží o rozvoj spolku a souhlasí s programovými cíly a stanovami spolku. O přijetí za čestného člena rozhoduje rada spolku (dále jen rada) svým usnesením .

(4) Veškerá podrobnější ustanovení týkající se členství spolku jsou obsažena v členském statu-tu spolku. Členský statut schvaluje rada svým usnesením.

Článek 6

Orgány spolku

(1) Orgány spolku jsou členské shromáždění, rada a předseda.

(2) Při hlasování v kolektivních orgánech spolku má každý člen jeden hlas.

Článek 7

Členské shromáždění

(1) Nejvyšším spolkovým orgánem je shromáždění členů spolku (dále jen členské shromáždění). Členské shromáždění může být řádné a mimořádné.

(2) Řádné členské shromáždění se schází alespoň jednou za dva roky. Jeho svolání je všem členům písemně oznámeno předsedou spolku nejméně 15 dní přede dnem konání.

(3) Mimořádné členské shromáždění se schází před uplynutím lhůty pro řádné členské shromáždění na základě usnesení rady či písemného návrhu alespoň jedné třetiny všech členů spolku. Ustanovení odst. 2 věty druhé platí obdobně.

(4) Do působnosti členského shromáždění patří:

a) přijímat a měnit stanovy,

b) volit a odvolávat členy rady,

c) rozhodovat o záležitostech týkajících se spolku a jeho činnosti, pokud si rozhodování o některé věci vyhradilo,

d) rozhodovat o zrušení spolku.

(5) Pro platnost usnesení členského shromáždění se vyžaduje jeho řádné svolání a souhlas většiny přítomných členů.

Článek 8

Rada

- (1) Činnost spolku v období mezi dvěma členskými shromážděními řídí a koordinuje rada, která má devět členů, z nichž každý dosáhl alespoň 15 let věku.
- (2) Rada zvolí na svém prvním zasedání z řad svých členů starších 18 let předsedu, výkonného místopředsedu, místopředsedu, pokladníka a členy dozorčí rady. Před ukončením řádného volebního období může jmenované z funkce odvolat rada pouze nadpoloviční většinou všech svých členů.
- (3) Zřizuje se funkce přisedící rady (dále jen přisedící). Přisedící se účastní vybraných zasedání rady s hlasem poradním. Počet a výběr přisedících, jakož i výběr zasedání rady s účastí přisedících, provádí rada.
- (4) Práci rady řídí a radu svolává předseda spolku či jím pověřený člen rady. Rada se schází na svém zasedání nepravidelně alespoň jedenkrát za 8 týdnů od posledního zasedání rady.
- (5) Rada je usnášeníschopná, je-li přítomna nadpoloviční většina jejích členů. Její usnesení jsou platná při schválení nadpoloviční většiny přítomných členů. Při rovnosti hlasů členů rady rozhodují hlasy přisedících.

Článek 9

Předseda

- (1) Statutárním orgánem spolku je předseda. Není-li dále stanoveno jinak, je oprávněný navenek jednat jménem spolku ve všech jeho záležitostech.
- (2) Předseda je povinen vést seznam všech členů spolku a zajistit jejich řádné a včasné informování o podstatných záležitostech spolku.
- (3) Předsedou spolku je s účinností od 12. října 2002:
Leopold Černý, rodné číslo 741121/1456, podpisový vzor:

Článek 10

Místopředsedové

- (1) Výkonný místopředseda je na základě těchto stanov prvním zástupcem předsedy spolku ve věcech jeho působnosti. V případě objektivních překážek výkonu funkce na straně předsedy nastupuje výkonný místopředseda automaticky na jeho místo.
- (2) Na funkční vztah mezi výkonným místopředsedou a místopředsedou se užití ustanovení odst. 1 obdobně.
- (3) Předseda může přenést oprávnění v rámci své působnosti jednat jménem spolku pouze na výkonného místopředsedu či v případě překážek výkonu funkce na jeho straně na místopředsedu, a to v obou případech písemnou formou.
- (4) Výkonnou místopředsedkyní spolku je s účinností od 12. října 2002 Magdaléna Müllerová, rodné číslo 795526/0555, podpisový vzor:
- (5) Místopředsedou spolku je s účinností od 12. října 2002:
Tomáš Pavlíček, rodné číslo 780202/1898, podpisový vzor:

Článek 11

Hospodaření spolku

- (1) Zdrojem příjmů spolku jsou členské příspěvky, sponzorské dary a dotace.
- (2) Prostředky získané dle odst. 1 se využijí na činnost spolku při realizaci jeho cílů vyjádřených v článku 4 těchto stanov.
- (3) Účetnictví a daňová agenda spolku se řídí platnými právními předpisy České republiky.

Článek 12

Pokladník

(1) Za hospodaření spolku je odpovědný pokladník. Výkon funkce pokladníka je neslučitelný s výkonem funkcí předsedy, výkonného místopředsedy, místopředsedy a člena dozorčí rady.

(2) Pokladník je povinen zajistit řádné vedení předepsané evidence a účetnictví.

(3) Pokladníkem spolku je s účinností od 12. října 2002:

David Andrlé, rodné číslo 750115/3836, podpisový vzor:

Článek 13

Dozorčí rada

(1) Hospodaření spolku a činnost pokladníka kontroluje dozorčí rada. Dozorčí rada má 3 členy, kteří na prvním zasedání zvolí ze svých řad předsedu dozorčí rady.

(2) Předseda dozorčí rady odpovídá za řádnou a pravidelnou činnost dozorčí rady v souladu se zásadami hospodaření obsaženými v článku 11.

(3) Předsedou dozorčí rady je s účinností od 12. října 2002:

Petr Špičan, rodné číslo 830507/3040, podpisový vzor:

Článek 14

Závěrečná ustanovení

Tyto stanovy byly v původním znění sepsány v Gaisthale dne 10. srpna 1996 a jsou ve svém aktuálním znění k dispozici všem členům spolku v místě jeho sídla.

SOJTĚŽ

aneb bolavá hlava novopečeného otce Davy...

Milé Sojky, v této rubrice se hlásí tentokrát Madleska a Luky, protože vzhledem k aktuálnímu narození Vojtíka, Dava odpadl. Proto vyhlášení dalších výsledků očekávejte

až v příštím kole, nebojte, nebudete zkráceni o výhru ani vy, co jste nebyli na členském shromáždění!!! Tam vyhrála batoh Veronika Bláhová, opravdu epesní, praktický batůžek.

Tak, protože sojtěž se nám rozjela nevídaně, půjdeme do toho ještě s větší vervou! A jaká je otázka pro toto číslo?

Inu, Dava se nám trochu upravil, synka oslavil a sice trefil domů, ale zapomněl cestou to nejdůležitější. A totiž, kolik jeho novorozeně váží a kolik měří. A proto se obracíme na vás, milé Sojky, tipujte a poradte mu, kolik by to asi tak mohlo být centimetrů a kil a ten z vás, kdo bude nejbliž, obdrží nejen hodnotnou cenu od Sojky, ale jistě i něco bokem od šťastného otce!!!

A zase důležité údaje, dopisy pošlejte na adresu Dava Andrlé, Palackého tř. 4, Brno 612 00. Číslo mobilu je 603 840 912 a mejlová adresa je davidan@centrum.cz.

Kdyby to Dava psal, tak by vám popřál jistě bohatého Ježíška a šťastnej a veselej, tak přejeme

za něj a těšíme se na vaše odpovědi!

A to je tradičně pro dnešek vše. Budu se těšit na setkání s vámi všemi v příštím roce na plese Sojky, kde si skočíme prima taneček, kde bude zase první cena kaneček, kde bude zajisté i plno jídla, kde vám znovu narostou křídla, kde se spolu zasmějeme a kde se DOBŘE POMĚJEME! A s vámi mladšími či nedorazivšími – se uvidíme třeba jinde, každopádně u příštího Zobáku se sejdem znovu všichni.

Papa

vaše a jen vaše Madleska bez leska

7. Sojkaples

V Č e l á k o v i c í c h

Sojka - spolek mladých vás zve na 7. Sojkaples do Čelákovic.
Přijďte ve 8.2.2003 od 20 hodin do Kulturního domu, u vchodu na vás bude čekat
neobvyklý welcomedrink. K tanci bude hrát skupina Dekameron. Bohatá tombola.
Vstupně 99Kč.